

Škola je ráj, ná ná nááá... škola je ráj – o prázdninách!!! Škola je ráj, ná ná nááá..... škola je ráj – o prázdninách!!!

Představím vám své kolegy, zvadlé neurotiky,
popelavé obličejy znetvořené tiky,
Odepzané existence s poruchou paměti,
s alergií na vše živé, především na děti.

Tohle že je anglicky, to si děláš srandu,
že na tebe zavolám jednu drsnou bandu.
Slovička se neučíš a tak umíš kulový,
počkej že v té unii budeš brzy hotový.

V kabinetě piju kávu
po chemické hodině,
hlavou se mi honí vzorce,
přemýšlím o rodině,
náhle sebou seknu o zem,
nohy prudce zaškubou,
kterej blbec podstrčil mi
kyselinu dusičnou!

Školní rok je vždycky
strašidelně dlouhý,
nedají se uspokojit
naše přání touhy.
Slyšela jsem o zemi,
kde je středa volná,
to by bylo věřte mi,
hned bych byla svolná.

Marek s Kubou vydávají prapodivné zvuky,
do přestávky nakazili i ostatní kluky.
po přestávce jaký horor, hrůza, děs a bída,
mutakaria sacharia hučí celá třída.

Tři měsíce v Sedmikrásce
nebyla žádná sranda,
Tomášové s ostatníma
zabrat dá až hanba,
vždy ve střehu
ať nezmizí mi v dáli,
v bazénu mě topili
a na hlavě mi stáli.

Jó, já jsem ta úča,
úča z první třídy,
dělám s dětma keramiku
a to se mi líbí.
Sedím pořád ve sklepe
a rovnám misky v řadě,
povídám si s regálama,
už mi z toho hrabe.

Cára, kačka, houbelec,
jéžíš to je umělec!
Hele a co pozadí?
Není – to ti nevdá?
Ale co to tady tuhle
vyhlilo se umění,
Picassové v celé třídě
a všichni jsou šílení!

Někdy to jde dobře,
jindy zase ztuha,
jó, taková byla, je
a bude třída druhá.
Prázdniny jsou za rohem,
vysvědčení v suchu,
a tak je mi fajn,
hubu mám od ucha k uchu.

Mám daleko do penze,
jsem ještě mladá žena
pletou se mi obličejy,
pletou se mi jména,
pletu si dny v týdnu,
pletou se mi taky chlapi,
plete se mi prostě všechno
a to mě dost trápí.

Toho spratka si vážená
vemte zase zpátky,
na toho já nestačím,
na toho jsem krátký.
Ty lotře, co mi piješ krev,
přej si jistojistě,
abych tě večer nepotkal
na osamělém místě.

Fakt jsem z toho magor,
sám se tomu divím,
už je po půlnoci
na monitor civím.
Nechceš skončit stejně?
Dám ti dobrou radu –
neuč se infošku,
máš hlavu na parádu.

Jó, učit se a učit se,
to říkal kdosi kdysi
a pak o tom sepsal
dost nesmyslné spisy.
Tak nevěř ale přemejšlej
a kolem sebe koukej,
iseš línej, z domu zhejčkanej
a neříkej že hloupej!

No já jen pevně doufám,
že ty předchozí skoky,
Budete brát tak jako my – s nadhledem.
Nemáte před sebou agresivní cvoky,
jen zkoušíme říct, jak nejlíp to dovedem.
Že občas je to pěkné kolo, kolo, kolotoč,
vysvětlovat co a jak a kdy a proč.
A že ve světě, kde normou je,
že všichni na vše dlabou.
Je třeba nebýt lhotejný a myslet hlavou.

